

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3808200828
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3808200828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, proti žalovaným: v rade 1/ Q. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V., S. XXX/X, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ružomberok, v rade 2/ X. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. K. B. XXX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v rade 3/ X. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. K. B. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava, o zaplatenie 1.649,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného v 1/ a 3/ rade proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. februára 2017, č. k. 11C/88/2008-233, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným 1/ a 3/ rade ako i súvisiaci výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 3/ rade, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á** proti žalovaným v 1/ a 3/ rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v rade 1/ až 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.649,31 EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 1.649,31 EUR od 21.1.2008 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných a povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% . Vec právne posúdil podľa § 813 ods. 1, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 21.1.2008

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že v presne nezistenom čase od 22.00 hod. dňa 25.7.2004 do 5.30 hod. dňa 26.7.2004 v obci Šútovce, okres Prievidza po predchádzajúcej dohode žalovaní v rade 1/ až 3/ spoločným konaním sekerou odrazili signalizačné zariadenie objektu COOP Jednota. Následne rozbili sklenenú výplň na dvoch vchodových dverách do predajne a cez takto vzniknutý otvor vošli dnu, kde odcudzili väčšie množstvo drogistického tovaru, alkoholu, cigariet, CD nosičov, filmov do fotoaparátov a kovové mince v hodnote 360,-SK, čím spôsobili COOP Jednota - Prievidza, prevádzka Šútovce škodu vo výške 51.100,- SK a poškodením zariadenia škodu vo výške 14.000,-SK. Poškodený COOP Jednota SD Prievidza, A. Hlinku 20, Prievidza mal so žalobcom uzavretú poisťnú zmluvu č. 4002230027, produkt poisťenie spotrebných družstiev. Poškodený oznámil žalobcovi vznik poisťnej udalosti dňa 26.7.2004. Poistná udalosť bola u žalobcu zaevidovaná pod č. 9505745607 a likvidátor žalobcu pristúpil k šetreniu opodstatnenosti uplatnených nárokov žalobcu. Následne vyhotovil výpočet výšky poisťného plnenia a žalobca na základe toho uhradil poškodenému poisťné plnenie vo

výške 49.687,-SK (1.649,31 EUR) na bankový účet poškodeného. Keďže právo poisteného (poškodený) na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou prešlo na poistiteľa (žalobca), do výšky poistného plnenia, ktorý poistiteľ poskytol, žalobca vyzval žalovaných viacerými listami a urgenciami v priebehu roka 2005 na zaplatenie regresného nároku 49.687,-SK (1.649,31 EUR). Napriek tomu ani jeden zo žalovaných žiadnu sumu do dňa podania žaloby neuhradil. Na tunajšom súde sa pod sp. zn. 1T/160/2005 viedlo trestné konanie, v ktorom žalovaní vystupovali v postavení obvinených. Žalovaní boli obvinení okrem iného aj zo spáchania (vyššie opísaného) skutku, ktorým mali spôsobiť škodu, ktorej náhrady sa domáha žalobca. Uvedeným skutkom sa mali dopustiť trestného činu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 2 písm. a/, ods. 5 písm. c/ Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 (išlo o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu). Uznesením sp. zn. 1T/160/2005 zo dňa 8.3.2013, právoplatným 3.4.2013 tunajší súd zastavil trestné stíhanie proti žalovanému v rade 1/, okrem iného pre pokračovací trestný čin krádeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 1 k § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. c) Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a to z dôvodu, že trest, ktorý mu za tento skutok hrozí je celkom bez významu popri treste, ktorý mu už bol pre iné trestné činy uložený. Uvedeného trestného činu sa mal žalovaný v rade 1/ dopustiť aj skutkom zo dňa 25.7.2004, ktorým mali spôsobiť škodu, ktorej náhrady sa domáha žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.4.2013. Rozsudkom č. k. 1T/160/2005-3015 zo dňa 5.8.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/171/2015-3202 zo dňa 18.8.2016, právoplatným 18.8.2016 tunajší súd uznal žalovaných v rade 2/ a 3/ za vinných zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 1 k § 247 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. c) Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a pokračovacieho trestného činu poškodzovania cudzej veci spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 1 k § 257 ods. 1, Trestného zákona, účinného do 31.12.2005. Uvedeného trestného činu sa mali žalovaní v rade 2/ a 3/ dopustiť aj skutkom zo dňa 25.7.2004, ktorým mali spôsobiť škodu, ktorej náhrady sa domáha žalobca.

3. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca vyplatil poškodenému COOP Jednota SD Prievidza, A. Hlinku 20, Prievidza poistné plnenie v celkovej výške 49.687,-SK (1.649,31 EUR). V súlade s ustanovením § 813 ods. OZ tak prešlo na neho ako na poistiteľa právo poškodeného na náhradu škody do výšky tohto plnenia. Tento prechod práva nastal priamo zo zákona (legálna cesia), keďže boli splnené podmienky tohto prechodu: 1. bola spôsobená škoda na poistenom majetku, ktorá je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy, 2. išlo o škodu, za ktorú zodpovedá tretia osoba, 3. plnenie poistiteľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu a 4. poistiteľ poskytol poistenému (osoba, ktorá má právo na náhradu škody voči tretej osobe) poistné plnenie. Až poskytnutím poistného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poistiteľa. Na to aby mohol súd zaviazat' žalovaných na náhradu škody, bolo potrebné preukázať, že škodu spôsobili a že za ňu zodpovedajú. T.j., že v prípade žalovaných boli splnené predpoklady vzniku ich zodpovednosti za škodu. Týmito predpokladmi sú: 1. protiprávny úkon, 2. vznik ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmom a 3. zavinenie škodcu. V § 420 ods. 1 OZ je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Žalovaní v rade 1/ a 3/ vo svojich písomných vyjadreniach vo veci, žalovaný v rade 2/ vo výpovedi na pojednávaní a ani nikto z nich vo výpovediach v trestnom konaní nepoprel, že sa dopustili konania, ktorým mala byť spôsobená škoda. K spáchaniu skutku sa naopak opakovane priznali. Žalovaní v rade 2/ a 3/ boli zároveň uznaní vinnými za spáchanie skutku, ktorým bola spôsobená škoda. Trestné konanie vedené proti žalovanému v rade 1/ za tento skutok bolo zastavené pre tzv. neúčelnosť. Keďže záväzky vznikajú (okrem iného) aj zo spôsobenej škody (§ 489 OZ). Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Žalovaní v rade 1/ až 3/ podľa názoru súdu naplnili svojim konaním všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, preto za túto škodu zodpovedajú a sú povinní ju žalobcovi aj nahradiť. Vzhľadom na to, že škodu spôsobili spoločným konaním, zodpovedajú za jej náhradu spoločne a nerozdielne. Žalobca opakovane vyzýval žalovaných na zaplatenie jeho regresného nároku písomnými výzvami, ktoré boli žalovaným doručené. Žalovaní na tieto výzvy nereagovali. Keďže neuhradili pohľadávku žalobcu v lehotách uvedených vo výzvach, dostali sa tak do omeškania. Preto im vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ aj úrok z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania až odo dňa podania žaloby. Žaloba bola súdu doručená dňa 21.1.2008. Úroková sadzba Národnej banky Slovenska bola k tomuto dňu vo výške 4,25 %. Súd preto zaviazal žalovaných zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy od 21.1.2008 do zaplatenia.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP. Keďže súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel, priznal zároveň žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v 1/ a 3/ rade v zákonnej lehote odvolanie. Žalovaný v 1/ rade namietal, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s dôkazným materiálom, keď žalobca nepreukázal doručenie výzvy z dôvodu, že žalovaný v 1/ rade sa nachádzal vo výkone trestu. Súčasne vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že od vzniku poisťnej udalosti ubehlo 13 rokov.

6. Žalovaný v 3/ rade v podanom odvolaní namietal, že žalobca ho nikdy nevyzval na zaplatenie regresného nároku, tento mu nebol nikdy doručený. Žalobcu žiadal o uzatvorenie dohody o rozdelení dlhu ako i o uzatvorenie dohody o postupnom splácaní. Navrhol, aby odvolací súd rozdelil dlh rovnakým dielom a zaviazal každého zo žalovaných na úhradu dlžnej sumy rovnakým dielom. Písomným podaním zo dňa 14.06.2017 sa žalovaný v 3/ rade k odvolaniu žalovaného v 1/ rade pripojil. V doplnenom podaní zo dňa 26.10.2017 uviedol, že nárok žalobcu je premlčaný, poukazom na ust. § 100 ods. 1 a § 106 Občianskeho zákonníka. Žalobca mal vedomosť o tom, kto zodpovedá za škodu už v roku 2005 a nie až v roku 2008, kedy súd vydal platobný rozkaz, nakoľko žalovaní boli vyzvaní na náhradu škody. Dvojročná premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy sa žalobca dozvedel o subjekte, ktorý za škodu zodpovedá a to v roku 2005 a uplynula v roku 2007. Žaloba bola súdu doručená 21.1.2008, teda po uplynutí premlčacej doby, preto je nárok žalobcu premlčaný. Navrhol, aby odvolací súd žalobu vo vzťahu k žalovaným zamietol. V podaní zo dňa 07.06.2018 opätovne vzniesol námietku premlčania.

7. Žalovaný v 1/ rade v podaní zo dňa 14.11.2017 navrhol zastavenie konania v zmysle § 100 ods. 1, § 101-110 Občianskeho zákonníka z dôvodu premlčania pohľadávky.

8. Žalobca v písomne podanom vyjadrení uviedol, že jadrom podania žalovaného v 1/ rade a doplnenie odvolania zo strany žalovaného v 3/ rade je námietka premlčania, ktorá je v predmetnej veci neopodstatnená. V zmysle § 12 ods.4 z.č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. Pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúci dátum poukázania poistného plnenia, t.j. 22.02.2005. Premlčacia doba uplynula 22.02.2008, pričom návrh na začatie konania bol podaný dňa 21.01.2008. Navrhol, aby súd návrhu vyhovel. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaných 1/ a 3/ nariaďovať pojednávanie.

10. V danom prípade odvolanie proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podali len žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 3/ rade. Žalovaný v 2/ rade odvolanie nepodal, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade nadobudol účinky právoplatného rozsudku /§ 226 CSP/. O povinnosti žalovaného v 2/ rade zaplatiť žalobcovi pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté a teda vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade nemôže byť vec prejednávaná znova.

11. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že ak bol vo veci vydaný rozsudok voči viacerým žalovaným, odvolanie je oprávnený podať každý z nich. Účinky, ktoré sú s podaním odvolania spojené, diferencuje zákonodarcu podľa toho, v akom postavení žalovaní vystupujú. Ak pri pluralite žalovaných ako nerozlučných spoločníkov podá odvolanie čo i len jeden z nich, súd prejedná a rozhodne vo vzťahu ku všetkým žalovaným. Naproti tomu v prípade samostatných spoločníkov platí, že rozsudok v dôsledku podania odvolania súd zruší, zmení príp. potvrdí iba voči tým žalovaným, ktorí odvolanie podali a voči ostatným žalovaným, ktorí odvolanie nepodali, zostáva rozsudok zachovaný. Nerozlučné spoločenstvo v konaní je pritom také procesné spoločenstvo, kde úkony jedného subjektu spoločenstva v zásade zaväzujú každý ďalší subjekt, ktorý je členom procesného spoločenstva. Vzniká z povahy veci vždy tam, kde sa rozhodnutie vo veci musí vzťahovať na všetky subjekty tvoriace procesné spoločenstvo na jednej strane. Nerozlučné spoločenstvo ako procesnoprávny pojem však nemožno bez ďalšieho stotožňovať so solidaritou záväzkov. Pri solidárnych záväzkoch pôjde spravidla o samostatné procesné

spoločenstvo. O nerozlučné procesné spoločenstvo pôjde vždy v prípadoch takzvaných nedielnych záväzkov.

12. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku vo vzťahu k žalovaným v 1/ rade a v 3/ rade odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu vecí, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňujúce (§ 220 ods. 2- 4 CSP) skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (viď napr. III. ÚS 115/2003) . Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

13. Podstatou odvolacích dôvodov odvolateľov je rozdelenie dlhu rovnakým dielom a vznesenie námietky premlčania v odvolacom konaní.

14. Podľa § 511 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

15. Ustanovenie § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. pasívnu solidaritu, ktorá je vyjadrená pojmami spoločne a nerozdielne. Je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžníckej strane a ich povinnosťou splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Solidarita dlžníkov voči veriteľovi môže byť založená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou účastníkov, povahou plnenia. Po uspokojení pohľadávky veriteľa dochádza spravidla k vzájomnému vyporiadaniu medzi dlžníkmi /spoločnými či solidárnymi/. Vzájomné vyporiadanie dlžníkov je závislé od toho, aká je výška vzájomných podielov spoludlžníkov /spoločných či solidárnych/ na ich spoločnom záväzku a v akom rozsahu sa ten ktorý z dlžníkov podieľal na plnení dlhu voči veriteľovi. Výška vzájomných podielov dlžníkov / spoludlžníkov/ môže byť stanovená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou dlžníkov, príp. ak neexistujú vyššie uvedené dôvody, nastupuje zákonný dôsledok, podľa ktorého podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere sú rovnaké.

16. K otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi zaujal stanovisko Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 203/2005, kde uviedol, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo, je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva . U solidárneho záväzku je možné požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo solidárne zaviazaných dlžníkov /§ 511 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka/. Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba, voči každému z nich môže byť samostatne rozhodnuté a jeho procesné úkony nezaväzujú ostatných žalovaných.

17. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poisťou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

18. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

19. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že žalovaným v 1/- 3/ rade bola uložená povinnosť zaplatiť dlžnú sumu spoločne a nerozdielne, keď spoločným konaním naplnili všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na poistenom majetku. Vychádzajúc z nesporného skutkového záveru ako i zákonného ustanovenia § 511 Občianskeho zákonníka, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Preto odvolacia námietka žalovaného v 3/ rade o rozdelenie dlhu rovným dielom nie je dôvodná.

20. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Z uvedeného vyplýva, že Civilný sporový poriadok upravuje podmienky, za splnenia ktorých možno uplatniť námietku premlčania až v odvolacom konaní odlišným a prísnejším spôsobom ako OSP. Nie je možné akceptovať námietku premlčania uplatnenú žalovaným v 1/ rade, keď v danom prípade ide o prostriedok procesnej obrany upravený v § 152 CSP, uplatnenie ktorého zákon v ust. § 366 CSP nepripúšťa, nakoľko v danom prípade nemožno konštatovať, že odvolateľ nemohol prostriedok procesnej obrany bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že pre samostatné procesné spoločenstvo je charakteristické, že z úkonov jedného zo spoločníkov nemôžu mať prospech ostatní a z uplatnenej námietky premlčania môže mať prospech len ten spoločník, ktorý ju vzniesol. Preto odvolací súd posudzoval vznesenú námietku len vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade.

22. Ďalšie odvolacie námietky odvolateľov preto nie sú dôvodné. Na ďalšie podania odvolateľov odvolací súd neprihliadal, nakoľko v zmysle ust. § 365 ods. 3 CSP tieto boli podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

23. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 1/ a 3/ rade je vecne správne ako i súvisiaci výrok o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade a v 3/ rade, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 3/ rade v rozsahu 100% vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní.

25. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).